

Bisdom Magazine

ROTTERDAM OKTOBER 2018

Waarde: € 2.00

CENTRUM VRONESTEYN

Voor de priesteropleiding
en de diakenopleiding
in het bisdom Rotterdam

30 jaar Vronesteyn
1988 - 2018
in het Jaar van Gebed

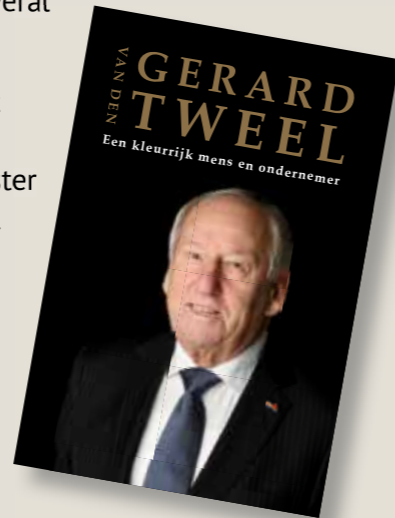
GERARD VAN DEN TWEEL, 50 JAAR BETROKKEN ONDERNEMER

Op 11 juni 2018 vierde Gerard van den Tweel zijn 50-jarig jubileum als ondernemer. Vanuit de kruidenierswinkel van zijn ouders bouwde hij een zakenimperium met o.a. tal van supermarkten, slijterijen, hotels (waaronder Golden Tulip Ampt van Nijkerk) en een vastgoedportefeuille in binnen- en buitenland. De zakenman onderscheidt zich door maatschappelijk verantwoord ondernemen, menselijke betrokkenheid, vele nevenactiviteiten en ruimhartige ondersteuning van goede doelen. Zijn lijfspreuk 'lef, durf en initiatief zijn de pijlers van ondernemerschap' probeert hij overal waar hij komt in de praktijk te brengen.

Uit handen van Z.E. Kardinaal Simonis ontving Gerard van den Tweel het commandeurschap in de Orde van Pius voor al hetgeen hij heeft gedaan voor de rooms-katholieke kerk wereldwijd. Ook werd hij door burgemeester Renkema van de gemeente Nijkerk, waarvoor hij door de jaren heen veel heeft gedaan en betekend, benoemd tot ereburger.

Ter gelegenheid van zijn 50-jarig jubileum is het boek 'Gerard van den Tweel, een kleurrijk mens en ondernemer' verschenen. Verhalende tekst over het 50-jarig ondernemerschap omlist met veel fotomateriaal.

Informatie: liesbeth.hop@vandentweel.nl

Gerard van den Tweel feliciteert Centrum voor Priester- en Diakenopleiding Vronesteyn bij gelegenheid van haar 30-jarig jubileum. "Goede priesters en diakens zijn voor de toekomst van de Kerk van groot belang", aldus Van den Tweel, donateur sinds jaar en dag.

GOLDEN TULIP
AMPT VAN NIJKERK - HOTEL

Hart voor uw zaak!

Laat u verrassen bij het centraal gelegen
Golden Tulip Ampt van Nijkerk

Unieke kennismakingsaanbieding! Met de boekingscode HERFST ontvangt u naast de best beschikbare prijs van een overnachting (inclusief ontbijt) nu ook een welkomstdrankje bij aankomst en een speciale verrassing bij vertrek.

OVERNACHTEN

VERGADEREN

Golden Tulip Ampt van Nijkerk heeft een nieuw elan. Samen met u willen wij dit vieren door middel van unieke acties. U bent van harte uitgenodigd!

Interesse in de kennismakingsacties? Ik geef u graag een rondleiding, want persoonlijk advies is wel het prettigste!

Met vriendelijke groet, Andrea Wijnand
Andrea.wijnand@goldentulipamptvannijkerk.nl
06 532 271 54 / 033 247 16 16
Berencamperweg 4, 3861 MC Nijkerk

vergaderen • lunchen • dineren • overnachten

INHOUD

- 4 Herders naar Gods hart
- 6 Ruimte voor Gods Geest
- 8 De liturgie van de wijding
- 10 'Heer, hier ben ik'
- 12 Studenten leren bidden
- 14 Geloven met je hoofd en je hart
- 16 Steun Vronesteyn
- 18 Heiligheid en de kleine details van liefde
- 20 Geroepen uit het christenvolk
- 22 Gebedsgroepen kunnen roepingen ondersteunen
- 24 'Je begeleidt mensen op hun weg met God'

Van de redactie

Dit jaar bestaat Centrum Vronesteyn voor de Priesteropleiding en de Diakenopleiding dertig jaar (1988-2018). De staf van Vronesteyn biedt u bij deze gelegenheid dit Magazine aan.

De geloofsgemeenschap is een gemeenschap van groepen, vertelt rector Walter Broeders van Vronesteyn. Binnen die gemeenschap is de roeping tot het priesterschap of diaconaat een bijzondere roeping, zoals ook de roeping tot het religieuze leven en het huwelijk. Een roeping van een priester of diaken staat niet los van de gemeenschap. Spreken met anderen over je roeping is onmisbaar. Dit blad nodigt je daartoe uit.

Dit Magazine verschijnt in het diocesane Jaar van Gebed. Het heeft speciale aandacht voor gebed om roepingen in gebedsgroepen en op Roepingenzondag, als de collecte bestemd is voor Centrum Vronesteyn. Bent u nog geen donateur van Vronesteyn? Sluit u aan bij de grote groep mensen die Vronesteyn ondersteunt met gebed en een financiële bijdrage!

Vragen over de vorming en opleiding tot priester of diaken?
Neem contact op met rector Broeders.
E-mail: priesteropleiding@bisdomrotterdam.nl
Internet: www.bisdomrotterdam.nl/vronesteyn

COLOFON

Dit magazine is een uitgave van het bisdom Rotterdam. Het verschijnt bij gelegenheid van 30 jaar Centrum Vronesteyn in het Jaar van Gebed (Advent 2017 - Advent 2018).

Dit blad werd gemaakt in opdracht van de staf van Centrum Vronesteyn en de Bisdomstaf.

Eindredactie

Daphne van Roosendaal

Adres redactie

Bisdom Rotterdam
Koningin Emmaplein 3
3016 AA Rotterdam
T 010 281 51 71
E bureau@bisdomrotterdam.nl

Fotografie

Beeld voorzijde, pagina 3: Johan Wouters

Vormgeving en druk

Dailymilk.nl

Herders naar Gods hart

In de hal van Vronesteyn bevindt zich een groot beeld van de goede Herder. Jezus, de goede Herder staat centraal. Dat is niet zonder reden en heeft een bedoeling. Het komt er namelijk op aan dat diaken- en priesterstudenten tijdens hun opleiding van harte bereid zijn zich te laten vormen door het woord en het voorbeeld van de Heer.

De roeping van priesters en diakens

Priesters zijn geroepen om in Jezus' naam de gelovigen te leiden op de weg van het geloof, hen te heiligen door de sacramenten en het evangelie te verkondigen. Zo representeert de priester Jezus Christus die het hoofd is van de Kerk, het lichaam van Christus.

Diakens gaan op de weg van de dienstbaarheid in de naam van Jezus. De diaken representeert in zijn

dienstwerk de persoon van Christus die de dienaar van allen is geworden. Waar het gaat om het leiden van de gemeenschap van gelovigen is dit toevertrouwd aan de priesters. De herderlijke zorg waar het gaat om het dienstwerk van de liefde ligt op de eerste plaats in handen van de diakens.

Priesters en diakens zijn de medewerkers van de bisschop, die geroepen is om in het bisdom te midden van de gelovigen de plaats in te nemen van

Christus, de Hogepriester en goede Herder, de Leidsman en Dienaar van allen (cf. Altaarmissaal, Chrismamissie).

Wat wordt gevraagd

Priester en diaken zijn in de naam van Christus vraagt van een kandidaat dat hij zijn persoonlijke band met Jezus, de goede Herder, versterkt en verdiept en dat hij tevens zijn liefde voor de Kerk verder ontwikkelt.

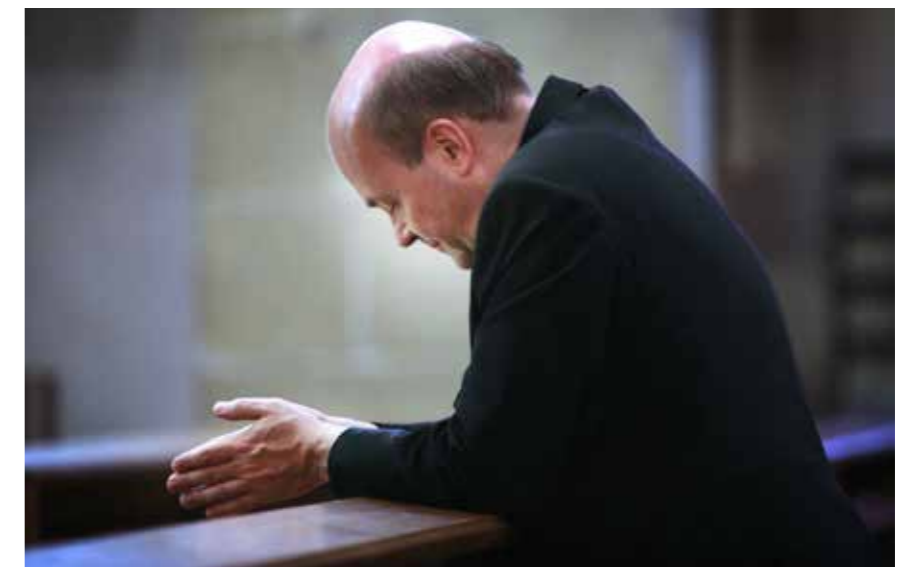
Met het oog op een evenwichtige opleiding en vorming van priesters

en diakens worden vier dimensies onderscheiden (cf. Johannes Paulus II, Pastores dabo vobis). In de eerste plaats gaat het om de dimensie van de vorming als persoon. Deze menselijke vorming is de grondslag. Voorts gaat het in de opleiding om de spirituele vorming, de intellectuele vorming en de pastorale vorming.

Kijkend naar het beeld van de goede Herder, is het essentieel dat een student zich in geweten de vraag stelt: kan ik als priester een herder zijn naar Gods hart? En kan ik een diaken zijn overeenkomstig Gods liefde? Zijn de vier dimensies van de opleiding en vorming voldoende aan bod gekomen en is mijn leven in evenwicht, zodanig dat ik met de hand op mijn hart kan zeggen dat ik geroepen ben tot het dienstwerk van priester of diaken, en dat de gemeenschap van de Kerk met morele zekerheid kan beamen dat Jezus mij bestemd heeft tot het dienstwerk van priester of diaken?

Beschikbaar voor het parochiewerk

Priester of diaken worden omwille van jezelf is geen optie. Het gewijde ambt vindt zijn oorsprong in Christus en moet dienstbaar zijn aan het geloofsleven van de gelovigen, die door het doopsel hun eigen aandeel hebben in de zending van de Kerk. Diocesaan centrum Vronesteyn werd dertig jaar geleden opgericht met de

'Het bisdom Rotterdam als netwerk van liefde heeft priesters en diakens nodig.'

bedoeling om priesters en diakens te vormen en op te leiden voor het pastorale en diaconale werk in de parochies van het bisdom Rotterdam. Het bisdom Rotterdam als netwerk van liefde heeft priesters en diakens nodig. Studenten die bij voorbaat het werken in een parochie uitsluiten,

missen de specifieke roeping die eigen is aan diocesane priesters en diakens. Met hart en ziel beschikbaar zijn voor het parochiewerk is een kenmerk van de roeping van diocesane priesters en diakens.

Bidden om roepingen

Als bisschop van Rotterdam bid ik dagelijks met velen om de genade van God, die de Heer is van de oogst (Matteüs 9, 28; Lucas 10, 2): dat Vronesteyn jaarlijks met Gods hulp studenten mag verwelkomen die zich geroepen weten en die zich van harte willen voorbereiden op het ambt van priester of diaken, ten dienste van het geloofsleven in het bisdom Rotterdam.

+ Johannes van den Hende
Bisschop van Rotterdam

De menselijke vorming heeft als doel de persoonlijkheid van de gewijde bedienaars zo te vormen, dat deze "geen obstakel maar een brug voor de anderen in hun ontmoeting met Jezus Christus, de Verlosser van de mens" zijn.

Postsynodale exhortatie Pastores Dabo Vobis n. 43

Basisnormen voor de vorming van permanente diakens n. 66

De Heer blijft vandaag oproepen om Hem te volgen. Wij moeten niet wachten tot wij volmaakt zijn om edelmoedig "hier ben ik" te antwoorden, noch angst hebben voor onze tekortkomingen en zonden, maar met een open hart de stem van de Heer ontvangen.

Paus Franciscus, boodschap Roepingenzondag 2018

Ruimte voor Gods Geest

Gebed en collecte op Roepingenzondag

Roepingenzondag vindt jaarlijks plaats op de vierde zondag van Pasen. De evangelielezing op deze zondag is de lezing over de Goede Herder (Johannes 10).

‘Het is onze gedeelde verantwoordelijkheid om de vorming van nieuwe priesters en diakens te ondersteunen en te dragen.’

Een tijd geleden sprak een bevriende dominee van de Gereformeerde Kerken vrijgemaakt mij aan. Hij was een aantal keer aanwezig geweest bij de doordeweekse mis in onze kerk. Hij zei: “Wat zijn jullie ongelooflijk bevoorrecht dat jullie iedere dag beginnen met de viering van de eucharistie.” Het overviel mij wat, maar hij heeft wel gelijk. Het is een voorrecht om in de parochie dagelijks de eucharistie te kunnen vieren. De dag te laten kleuren door de ontmoeting met de levende Heer, die zichzelf geeft in brood en wijn, zijn Lichaam en Bloed. Het plaatst ons als het ware in het juiste perspectief om na de ontmoeting met Christus in de eucharistie Hem tegemoet te gaan in de mensen die ons pad kruisen, vooral diegenen die lijden te dragen hebben

in welke vorm dan ook. Het is dan ook niet voor niets dat we na iedere mis door de diakens gezonden worden met de woorden: “Gaat allen heen in vrede” of, zoals de komende hernieuwde vertaling van het altaarmissaal als mogelijke tekst treffend zegt: “Gaat heen en vervult uw zending als christen!”

Je beseft eigenlijk pas wat een kostbaar gegeven dit is, wanneer iemand je er op aanspreekt of wanneer je geconfronteerd wordt met een tekort aan priesters, waardoor de eucharistie niet gevierd kan worden. Een eerste reactie is vaak om andersoortige vieringen te organiseren, maar wellicht dat dergelijke momenten ook een beroep op ons mogen doen om te bidden om roepingen! Het is een moment bij uitstek om te bidden dat jonge mensen ook in deze tijd geraakt mogen worden door het evangelie en de kracht krijgen om te antwoorden op de roepstem van de Heer.

Nu zijn er op vele plaatsen gebedsgroepen die bidden om roepingen tot het priesterschap, het diaconaat en het religieuze leven. Met name rondom ons eigen centrum voor priester- en diakenopleiding Vronesteyn zijn het de donateurs en gebedsgroepen die bidden en die het daarnaast ook financieel mogelijk maken dat jonge mannen vandaag de dag gevormd kunnen worden en studie kunnen ontvangen om als goede krachten in de parochies te werken. En juist op die plaatsen waar nood is aan goede en enthousiaste priesters en diakens mag er ook een sterk gevoel

van verbondenheid zijn met deze opleiding. Gelukkig zijn er dan ook veel parochies die de uitnodiging aangrijpen om jaarlijks extra aandacht te vragen voor Vronesteyn.

Roepingenzondag is hiervoor een uitgelezen dag. Vanuit het bisdom wordt hiervoor materiaal aangereikt dat in de parochies kan worden gebruikt en uitgedeeld. In dit Jaar van Gebed is het natuurlijk voor de hand liggend te beginnen met gebed. Gebed om roepingen, gebed voor de staf van Vronesteyn en voor de docenten. Gebed ook voor die studenten die onderweg zijn in een tijd van onderzoek, studie en uitzuivering van hun roeping op weg naar de wijding. Wanneer Jezus zijn tweeënzeventig leerlingen zendt, zegt Hij: “De oogst is groot, maar arbeiders zijn er weinig. Vraagt daarom de Heer van de oogst arbeiders te sturen om te oogsten” (Lucas 10, 2).

De parochie is een plek van gebed. Het is onze gedeelde verantwoordelijkheid om ook de vorming van nieuwe priesters en diakens met gebed te ondersteunen en te dragen. Daarnaast is de vorming en opleiding van mensen niet mogelijk zonder voldoende financiële middelen. Ook daarin dragen we een gezamenlijke verantwoordelijkheid. De collecte op Roepingenzondag is bestemd voor juist dat doel. Samen met de donateurs van Vronesteyn kunnen we dan laten zien dat we de opleiding en de studenten en de staf steunen en niet in de kou laten staan.

Een priester, een diaken wordt niet voor zichzelf gewijd, maar ten dienste van de gemeenschap. Daarom durf ik te zeggen dat we aan elkaar mogen laten zien dat we dit waarderen en dat we dit ook de toekomst in willen helpen dragen. Het is niet aan ons. Het is de Heer zelf die roept en die alles tot stand brengt. Maar we worden wel gevraagd met die genade mee te werken en ruimte te scheppen voor Gods Geest in de roeping en de vorming van de toekomstige priesters en diakens.

Diaken Iwan Osseweijer
Parochie H. Willibrordus

Tips: bidden om roepingen

Parochies zijn plekken van gebed. Naast het gebed op Roepingenzondag (vierde zondag van Pasen) zijn er nog veel meer momenten waarop je als geloofsgemeenschap kunt bidden om roepingen. Gevraagd om tips zegt Iwan Osseweijer: “We kunnen de Heer bidden in de voorbede of tijdens de eucharistische aanbidding. Denk met name ook aan de dagen in de week voor een wijding. Je kunt aan het begin van een vergadering bidden om roepingen, of dat nu de vergadering is van het parochiebestuur, de PCI, de werkgroep gezinsvieringen of de schoonmaakgroep.”

De liturgie van de wijding

Bij de diakenwijding overhandigt de bisschop het evangelieboek (9). De bisschop zegt daarbij: "Ontvang het evangelie van Christus, waarvan u de verkondiger bent geworden; en zie erop toe dat u gelooft wat u zelf gelezen hebt, dat u onderricht wat u in geloof hebt aanvaard, en dat u zelf handelt naar wat u hebt onderricht."

Bij de priesterwijding zalft de bisschop met het heilig chrisma de handpalmen van de gewijde (7). Geloovigen brengen het brood op de pateen en de kelk, waarin wijn en water zijn gedaan voor de viering van de mis. De bisschop overhandigt deze aan de gewijde priester (8).

Tenslotte wisselen de bisschop en de gewijde priester of diaken een vredeskus uit. Zo kunnen daarna ook de priesters of diakens hun broeder in het ambt verwelkomen (10). Hierna wordt de eucharistie gevierd (11).

De bisschop wijdt een priester of diaken tijdens een plechtige eucharistieviering. De viering opent zoals gebruikelijk met de intredezing, de openingsritten en de Schriftlezingen. Het eerste onderdeel van de wijdingsplechtigheid is de uitverkiezing van de kandidaat. De wijdeling komt naar voren. De rector van Vronesteyn vraagt de bisschop of hij de kandidaat wil wijden en verklaart dat deze hiertoe waardig is bevonden (1).

toewijding en trouw te vieren, vooral in de eucharistie en in het sacrament van de verzoening, zich van dag tot dag sterker te binden aan Christus en onophoudelijk gevolg te geven aan het gebod van de Heer om te bidden.

De wijdeling knielt voor de bisschop en legt zijn gevouwen handen in die van de bisschop (3). Daarbij belooft hij de bisschop en zijn opvolgers eerbied en gehoorzaamheid. Daarna

In de homilie verkondigt de bisschop het evangelie (2). De bisschop preekt vanuit de gekozen Schriftlezingen en de liturgische teksten van de wijding over de opdracht die de wijdeling aanvaardt. Diakens beloven bij hun wijding onder meer om het ambt van het diaconaat met nederige naastenliefde te vervullen en het geloof in woord en daad verkondigen. Diakens beloven het getijdengebed trouw te bidden samen met en voor het volk van God en voor heel de wereld. Diakens die later priester zullen worden gewijd, aanvaarden ook het celibaat.

Priesters beloven bij hun wijding onder meer "de kudde van de Heer te weiden onder leiding van de heilige Geest" en het dienstwerk van de verkondiging van het woord waardig en met wijsheid te vervullen. Ze beloven de geheimen van Christus met

bidden allen in de litanie van alle heiligen om Gods genade voor de wijdeling. Deze ligt plat ter aarde. Deze oeroude gebedshouding is een teken van ontzag en eerbied voor God en van volledige overgave aan Hem (4).

Met de handoplegging en het wijdingsgebed verricht de bisschop de wijding (5). Bij een priesterwijding leggen na de bisschop alle priesters die erbij staan en die bekleed zijn met een stool, de wijdeling in stilte de handen op. Daarna bidt, terwijl de wijdeling nog steeds geknielt is, de bisschop met uitgestrekte handen het wijdingsgebed.

De nieuwe priester wordt bekleed met de stool en het kazuifel (6). Een diaken wordt bekleed met de stool en de dalmatiek.

Foto's: Peter van Mulken
Foto's 3 en 9: Johan Wouters

'Heer, hier ben ik'

'Ik herinner me nog steeds die aanbidding, waar ik vandaan ging en wist dat ik priester wilde worden.'

Hoe ervaar ik dat God tot mij spreekt? Als ik ineens een oplossing heb voor een vraag of een probleem waar ik mee zit, of als ik ineens een stuk rust voel. Toen ik de keuze aan het maken was om priester te worden heeft bijvoorbeeld de aanbidding van het Allerheiligste voor mij een grote rol gespeeld. Ik heb in het begin moeten wennen aan die vorm van gebed, waarbij je plaatsneemt voor de eucharistie in de monstrans, maar ik ben het heel erg gaan waarderen. Ik herinner me een moment van 24 uur aanbidding, waarin ik een deel van de aanbidding zou doen 's nachts. En in plaats van één uur was ik er twee uur,

omdat de persoon na mij niet kwam. Die twee uur voor het sacrament herinner ik me nog steeds als een moment, waar ik vandaan ging en wist dat ik priester wilde worden.

Praat met God

Ik heb moeten leren om me in het gebed over te geven. Bij een uur aanbidding denk je natuurlijk voortdurend: ik moet dit nog doen en dat nog doen. Dat heb ik nog steeds en ik denk iedereen wel. Dan is het zaak om daar doorheen te gaan en op een gegeven moment aan de andere kant van die worsteling uit te komen. Want dan kan er iets gaan gebeuren.

Bidden is praten met God. We weten allemaal dat dat anders is dan zoals we onderling met elkaar spreken. Zo nu en dan ervaar ik iets, maar dat is niet op afroep. Voor mij betekent bidden eigenlijk het communicatiekanaal van mijn kant af open maken voor God. zodat God de mogelijkheid heeft om tot mij door te dringen. Het is belangrijk om voor gebed een vast moment in de dag te hebben. Voor mij is dat de ochtend, want ik ben een ochtendmens. Ik begin mijn dag met gebed tot de Heilige Geest. En ik bid het getijdengebed, zoals ik heb beloofd bij mijn wijding. De ene keer beleef ik het sterker dan de andere

keer. Dat is afhankelijk van hoe het gaat. Soms springt er ineens een zin uit de psalm uit die resoneert met wat er speelt in mijn leven.

Hoe ik ervaar dat God tot mij spreekt? Bijvoorbeeld als ik ineens een oplossing heb voor een vraag of probleem waar ik mee zit.

Ik verlang soms wel eens terug naar de tijd voordat ik priester was, of zelfs voordat ik priesterstudent was. Omdat ik toen echt mijn relatie met God aan het ontdekken was. Dat was een hele intensieve en intense

'Het gebed doet iets met de mensen die bidden, maar ook met de wereld en de manier waarop God daarmee om kan gaan.'

tijd. Tegenwoordig bid ik als priester natuurlijk veel 'professioneel', omdat ik mensen voorga in gebed. Maar ik hecht ook sterk aan mijn persoonlijke gebedsleven. Je kunt niet zeggen: ik celebreerde vandaag al drie eucharistievieringen, dus het is wel genoeg. Het is belangrijk om dat gebed zelf ook echt te hebben. Gebed geeft me kracht. Op de momenten dat ik me verlaten voel, kan ik in de kapel gaan zitten en zeg ik: God, hier ben ik. Die momenten geven me nieuwe moed. Als pastoraal team beginnen we onze vergaderingen met gebed. Jezus zegt: "Waar er twee of drie verenigd zijn in mijn Naam, daar ben ik in hun midden" (Matteüs 18, 20). Op die manier begin je anders aan een vergadering dan wanneer je de agenda openslaat bij punt één.

Gebedsapp, stilte, Maria

Er zijn tijden geweest dat ik echt iedere dag de rozenkrans bad. Dat doe ik nog steeds met regelmaat, maar momenteel bid ik ook vaak met de gebedsapp 'Bidden Onderweg'. Er zijn ook tijden geweest dat ik veel meer met stilte bezig was. Ik bid tot God de Vader, Jezus en de Heilige Geest. En ik ook bij Maria leg ik mijn gebeden en

vragen neer. We leven in een wereld, waarin gezegd wordt dat je assertief moet zijn, voor jezelf op moet komen, je moet de regie in handen hebben. Maar Maria staat voor overgave. Zij zegt tegen de engel van God: Mij geschiede naar uw woord. Ze gaat die weg, zegt ja en speelt op die manier die belangrijke rol in het heilsplan van God. Dat is heel bijzonder.

De wereld heeft gebed nodig

Waarom de wereld gebed nodig heeft? Die vraag wordt veel gesteld. Je kunt het natuurlijk niet wetenschappelijk onderbouwen, maar ik denk dat de wereld er heel veel aan heeft, en dat er heel wat gebeurt in het gebed. Er zijn natuurlijk vreselijke dingen in de wereld en mensen zeggen: heeft God dit nou gewild? Nee, dat denk ik ook niet. Maar ik denk dat de wereld er zonder gebed heel anders uit zou zien. Het gebed doet iets met de mensen die bidden, maar ook met de wereld en de manier waarop God daarmee om kan gaan.

Jack Glas is pastoor van de parochiefederatie Clara en Franciscus in het Groene Hart. Dit artikel is een weergave van het Geloofsgesprek dat op zondag 6 mei werd uitgezonden op NPO2.

Daan Huntjens: 'Ik leerde hoe je in gesprek met God kunt komen'

WAT WIST JIJ VAN BIDDEN TOEN JE BEGON AAN DE OPLEIDING OP VRONESTEYN?

De weg naar de priesteropleiding was een weg van gebed, van groei in het gebed. Toen ik als puber een stukje las van een priesterstudent die terloops vermeldde dat hij met God sprak, dacht ik: oei, dat kan ik helemaal niet; dat zal wel alleen voor heel bijzondere mensen zijn weggelegd. Een aantal jaren later vroeg ik om geestelijke begeleiding om mijn roeping te onderzoeken. De priester die dat deed, gaf mij een aantal bijbelteksten om biddend mee aan de slag te gaan.

De eerste keren kwam ik helemaal niet verder dan het taalkundig analyseren van de teksten (ik deed een taalkundige studie), maar ik had geen idee hoe ik via die teksten met God in gesprek kon komen. Uiteindelijk kwam dat gesprek er gelukkig wel. Dat is denk ik vooral een kwestie van loslaten geweest: de erkenning dat God er echt is en dat zijn Woord daadwerkelijk een eigen kracht bezit. Ik moest (en moet nu nog steeds) het vaak onbewuste idee dat het gebed toch eigenlijk een kwestie is van mijn mentale inspanningen loslaten.

WELKE GEBEDSVORM WAS MOEILIJKER OM TE LEREN?

Een gebedsvorm die ik geneigd ben 'uit de weg te gaan', is de Kruisweg. Een echt diepe band daarmee heb ik eigenlijk pas gekregen toen ik tussen mijn vijfde en zesde jaar stage liep in Lourdes. Daar mocht ik iedere dag de Kruisweg lopen met de Nederlandstalige pelgrims. Door elke dag opnieuw de staties te overwegen, kon ik steeds meer gaan ontdekken hoe deze lijdensweg van Jezus echt een liefdesweg is: hoe van statie tot statie zijn liefde alleen maar vuriger lijkt te worden naarmate wij Hem meer kwaad doen.

WELKE GEBEDSVORM GING JE MAKKELIJKER AF?

De rozenkrans is heel gemakkelijk. Het voortdurend aanroepen van Maria brengt het hart meteen in de juiste gesteldheid: te weten dat je

het gebed, en het overwegen van de grote geloofsgeheimen, helemaal niet alleen kunt, maar dat je op dat gebied eigenlijk een hulpeloos kind bent dat zijn moeder nodig heeft. Daarbij is het Weesgegroet een prachtig gebed dat de vreugde over de menswording van God de Zoon heel diep in je hart inprent.

Ik kan er erg van genieten als het getijdengebed allerlei lezingen of antifonen aanreikt die de liturgische dag of de heilige in een bepaald licht plaatsen en zo mijn beleving van de dag weer verdiepen. Vlak voordat ik naar de retraite voor mijn priesterwijding vertrok, had ik nog een afspraak met iemand in de parochie ingepland. Ik dacht dat het puur om iets organisatorisch zou gaan, maar deze persoon vertelde ook nogal wat persoonlijke dingen. Toen was mij heel duidelijk dat God van mij vroeg om dit gesprek met gebed af te sluiten. Door zo'n afsluitend gebed word je vaak allebei stil. Dan is duidelijk dat het echt om een ontmoeting met God ging.

Daan Huntjens is op 2 juni 2018 priester gewijd

Sander Verschuur: 'Het gebed is nu iets dat bij mijn dag hoort'

WAT IS JOUW ERVARING MET HET LEREN BIDDEN EN DE BE- TEKENIS VAN HET GETIJDENGE- BED, DAT PRIESTERS EN DIAKENS BIJ DE WIJDING BELOVEN TE BIDDEN?

Bidden, voor mij was het vroeger iets wat voor en na de maaltijd gebeurde en aan het begin van de lessen op de basisschool. Dat was lange tijd mijn gebedstraditie. Hierin probeerde ik wel stappen te zetten, maar het lukte mij niet om dit iets blijvends te laten zijn.

Toen ik mij oriënteerde op de priesteropleiding, sprak ik een geestelijk begeleider, welke mij andere methodes aanreikte. Bij hem ontdekte ik meditatietechnieken. Door het stil te maken in mijzelf, kon ik in gebed komen, in een dialoog. Ik merk, nu ik meer gegroeid ben ik het gebed, dat dit een methode is die bij mij past. Ik maak het stil om mij heen en richt mijn gedachten op Hem, waardoor ik rust ervaar en in die rust soms iets van God.

Verder bemerk ik dat het getijdengebed mij structuur biedt en daardoor ook een fijne manier is geworden om met de psalmen te bidden. Al jaren

heb ik een getijdenboek, maar ik bracht er nooit langer dan twee dagen mee door. Toen ik startte met de opleiding vroeg ik mij ook af hoe dat zou gaan, maar het gemeenschappelijk gebedsmoment helpt daarin. Door samen te bidden, ben je elkaar ook tot steun en wordt het getijdengebed een prachtig instrument om door de dag heen het gebed kleur te geven.

HOE LEG JE UIT AAN ANDEREN WAT BIDDEN IS?

Het gebed is nu iets dat bij mijn dag hoort. Wanneer ik in de ochtend bid, bekijk ik in gedachten wat er op het programma zal staan. Voor de momenten waarvan ik het voorzie, vraag ik aan de Heer om mij dan tot steun te zijn. Het is nu al vaker gebeurd dat ik dit deed en ik op zo'n ingewikkeld moment mocht ervaren dat de Heer dan een stukje met mij opliep om te helpen.

Voor mij is het gebed, heel basaal, communiceren met God. Het is niet zo dat Hij mij directe antwoorden geeft, maar ik voel soms dat Hij mij steunt en naast mij staat. Daarnaast zijn dit ook juist de momenten om om je heen te kijken, want de Heer werkt ook door de mensen in je omgeving.

Als ik een advies zou mogen geven, zou dit zijn om in je kamer één hoekje vrij te maken voor Hem. Plaats daar dan een stoel en wellicht een beeldje of een schilderijtje en ga er eens gewoon bij zitten, in de stilte. In het besef dat God niet zichtbaar is in het lawaai, maar in de stilte zoals het suizen van een zachte bries (cf. 1 Koningen 19, 12).

Sander Verschuur is priesterstudent

Geloven met je hoofd en je hart

Diakenstudent Ed Doe (45) groeide op in Rotterdam-Zuid en zag in zijn jeugd nooit een kerk van binnen. Dat veranderde toen hij zijn vrouw Aida ontmoette in Mexico, die hem meenam naar de kerk. Hij werd geraakt door het geloof. Nu wonen zij met hun drie kinderen in Rhooen en volgt Ed al vier jaar de diakenopleiding aan seminarie Bovendonk in Hoeven. Dit is een opleiding voor late roepingen, waar Centrum Vronesteyn mee samenwerkt. Onlangs nam Ed afscheid van zijn baan in de ICT om te starten met zijn stage in de Parochie Sint Ursula in Delft.

"Ik zat altijd al met levensvragen", vertelt Ed Doe. "In het milieu waarin ik opgroeide kon ik niet goed met anderen praten over vragen zoals: Waarom zijn we hier op aarde? Waarom heb ik het goed en heeft een ander het slecht? Mijn vrienden zeiden dan: 'Daar heb je hem weer met z'n filosofie.' Ik stopte die vragen uiteindelijk maar weg."

Thuiskomen in de kerk in Mexico

Op zijn drieëntwintigste reisde Ed Doe met een vriend naar Mexico. Daar leerde hij Aida kennen. Ze was actief binnen jongerengroepen van de kerk.

Aida: "Mijn ouders en familie waren niet actief, maar ik voelde me altijd

geroepen. In de jongerengroepen werd het geloof met veel passie geleefd. Ik voelde liefde als ik daar was." Enthousiast nam ze Ed mee. "Dan kom je daar en lijkt het net alsof je thuis komt", zegt Ed over zijn eerste keer in de kerk. "Het voelde als een vertrouwde omgeving, een eerste contact met wat ik al die tijd zocht."

'Ik heb veel gebeden en gevraagd aan de Heer: wat wilt U van mij en van ons als gezin?'

In Mexico ontving Ed Doe de initiatiesacramenten (doop, vormsel, communie) en trouwde met Aida. Tijdens de periodes dat ze in Nederland en Mexico woonden, zochten ze steeds verbinding met de kerk door onder meer te ondersteunen in de muziek en verdieping te zoeken met retraites en cursussen. Eenmaal teruggekeerd met hun drie kinderen op Nederlandse bodem en werkzaam in de ICT, voelde Ed een bepaalde leegte: "Als ik innerlijk wat voel dan moet ik daar gehoor aan geven. Ik heb toen veel gebeden en gevraagd aan de Heer: Wat wilt U van mij? En van ons als gezin?"

Al struinend over de website van het bisdom Rotterdam kwam hij de term 'permanent diaken' tegen. "Ik wist eerst niet eens wat het was. Maar toen ik het stuk las, leek het alsof ik in vuur en vlam stond. Ik las het nog een keer en nog een keer en dacht: 'Dit moet ik gaan doen!'" Hij was toen 41 jaar. Eenmaal op introductie en in gesprek met de rector van Vronesteyn aarzelde Ed om aan de opleiding te beginnen: "Ik zei: 'Rector, ik weet niet of ik hier wel de juiste persoon voor ben. Ik ben een Rotterdamse straatjongen en de meeste jongens die ik hier zie, komen uit een ander milieu.' De rector lachte en stelde voor om gewoon te beginnen en te kijken tot de Kerst. En ik zit er nog steeds!"

Waar ben je nu God?

Tijdens de diakenopleiding combineert Ed zijn werk en gezin met de studie, waarvoor hij om de twee

weken een weekend op Bovendonk was. Dat was niet altijd makkelijk. Zeker toen er een donkere periode voor het gezin aanbrak. Tot twee keer toe verloren zij hun ongeboren kind. "Dan denk je wel: Waar ben je nu God? Ik probeer er wat van te maken en voor U te leven, en dan gebeurt dit." Vanuit zijn liefde voor God, voor de Kerk en voor de mensen vond Ed de moed om door te gaan: "Natuurlijk was ik kwaad. Maar ik kon de omslag maken en besepte: 'Toch voel ik me tot U aangetrokken Heer, toch houd ik van U. Neem me maar, hier ben ik.' Dan krijg je zo'n boost in je lichaam en in je leven. Dat is genade. En de genade die je ontvangt, moet je serieus nemen."

Bevestiging van je roeping

De studieweekenden op Bovendonk zijn voor Ed kleine retraites, hij komt er graag: "We bidden het ochtend-, middag- en avondgebed en de dagsluiting, vieren eucharistie, mediteren en aanbidden het Allerheiligste." Aida: "Daaraan zie ik ook dat Ed een roeping heeft: waar je hart om vraagt daar voel je je thuis en kun je jezelf zijn. Het is een voeding en bevestiging van zijn roeping." Ze is blij dat haar man zich zo inzet voor de Kerk: "Het is een zegen dat hij gelovig is en God wil dienen. Fantastisch om dat samen te kunnen delen."

Ed vindt het belangrijk om de weg samen met zijn vrouw te gaan: "Het huwelijk is de eerste roeping, de tweede roeping is het diaconaat."

Als diaken mag hij straks mensen begeleiden en steunen op hun weg naar Onze Heer. "Het klinkt misschien simpel, maar ik wil graag iets in mensen planten, waar ze vervolgens zelf in kunnen groeien. Voor mij is dat de liefde voor God en voor de Kerk. De Kerk heeft een mooie boodschap. Het is de plaats om de waarheid te vinden. Ook zou ik de parochie graag levendig willen houden. Dat mensen met zin naar de kerk gaan en initiatieven ondernemen."

Levensvragen

Op levensvragen die Ed Doe bezighielden vindt hij tijdens zijn studie- en vormingsjaren steeds meer antwoorden: "De vragen die ik had en heb, worden op de opleiding behandeld. Niet zozeer dat je de antwoorden krijgt, want die moet je zelf ontdekken. Je krijgt de bagage om vragen te kunnen beantwoorden. Je leert nadenken en spreken over God. Ik heb gemerkt dat het geloof steeds mooier wordt als hoofd en hart in balans komen: als de liefde voor God niet alleen in je hart zit, maar je er in je hoofd ook steeds meer van gaat begrijpen."

Emy Jansons

“Als particulier steun ik Vronesteyn om de continuïteit van het geloof in het bisdom Rotterdam te waarborgen. Ik zie het als een plicht om het erfgoed van onze voorouders door te geven, zowel op materieel gebied als inhoudelijk. Regelmatig bid ik voor Vronesteyn en voor roepingen. Dat doe ik niet meer op m'n knieën, want die zijn te veel versleten. Maar bidden doe ik wel, met de woorden die me ingegeven worden. Ik hoop dat Vronesteyn een permanente plek blijft waar priester- en diakenstudenten hun opleiding kunnen volgen.”

De heer Kerver

Ouders van een oud-student

“Vronesteyn is een goede vormingsplek geweest voor onze zoon. Bijzonder aan Vronesteyn is dat het open is. Studenten worden niet buiten de wereld gevormd, maar binnen de wereld. De jonge mannen volgen hun theologie-studie aan de universiteit, waar ze andere jonge mensen ontmoeten die hen bevragen op hun keuze voor de studie en vorming tot priester. Ook maken ze contact met jonge vrouwen. Het is belangrijk dat ze leren hoe ze met die contacten omgaan. Het maakt hen weerbaar. Door Vronesteyn te steunen, willen we het mede mogelijk maken dat jonge mannen er kunnen studeren en niet afhankelijk zijn van hun ouders, of dat alle lasten voor het bisdom komen. Elke avond bidden we het Gebed om Roepingen. We hopen dat steeds meer mannen zich geroepen voelen tot het priesterschap en de studie willen volgen. Dat is voor de wereld ontzettend belangrijk.”

Een donateur

“Ik steun Vronesteyn om het goede werk van het opleidingscentrum door te laten gaan. Wat ik hoor en lees is dat de priester- en diakenstudenten tijdens hun opleiding in aanraking komen met parochianen en de dagelijkse dingen in een parochie. Dat vind ik heel belangrijk: dat zij een goede kijk krijgen op het reilen en zeilen in een parochie. Zelf ben ik ook altijd betrokken geweest in de kerk. Eerst als lectrice en mijn zoons als misdienaar en ik nu in de gebedsgroep van onze parochie, waar we bidden om roepingen. Ik denk dat hoe meer priesters er komen en hoe beter ze opgeleid worden, hoe meer de kerk zal groeien en het verlangen in andere jonge mannen zal toenemen om ook priester te worden.”

De Heer Van den Brom

“Vronesteyn steunen, is voor mij meeleven met de mensen die zich voorbereiden op het priesterschap of diaconaat. Het is zo hard nodig dat priesters en diakens goed worden opgeleid voor hun taken in het bisdom. Ik woon zelf in Voorburg en we treffen het dat we hier vaak stagiairs van Vronesteyn meemaken in de parochie. Wanneer je de studenten ontmoet, stimuleert dat extra om te doneren. Verder ben ik zelf zeer betrokken bij de Byzantijnse Gemeenschappen in Nederland. Priesters en diakens die in de Byzantijnse ritus willen vieren, volgen hun opleiding langs de 'Latijnse kant'. Door Vronesteyn te steunen, steun ik hen dus ook. Sommige studenten beginnen op latere leeftijd aan de priester- of diakenopleiding. Ik ben blij dat die mensen ervoor gaan. En dan heb je toch een instituut als Vronesteyn nodig voor een goede opleiding. Nu en in de toekomst.”

Steun Vronesteyn ook met een financiële bijdrage

Centrum Vronesteyn voor de Priesteropleiding en Diakenopleiding prijst zich gelukkig met een groot aantal donateurs. Veel mensen geven trouw een financiële bijdrage. De afgelopen jaren ontving Vronesteyn telkens € 120.000 voor de opleiding van priesters en diakens. Ook ontvangt Vronesteyn met enige regelmaat gelden uit nalatenschappen.

De directe studiekosten voor een student (priesterstudent of diakenstudent) bedragen gemiddeld € 12.000 per jaar. Daarnaast zijn er kosten voor de stage van priesterstudenten en diakenkandidaten en kosten van de staf, huisvesting en algemene kosten.

Vronesteyn is in belangrijke mate afhankelijk van bijdragen van donateurs. Bent u nog geen donateur? U kunt de opleiding van priesters en diakens voor het bisdom Rotterdam al belangrijk ondersteunen met een maandelijkse bijdrage van bijvoorbeeld € 10.

U kunt Vronesteyn ook opnemen in uw testament. Dat kan door een legaat, waarbij u Vronesteyn een bepaald bedrag toekent, of door Vronesteyn te benoemen tot (mede)erfgenaam. Een testament laat u opmaken door een notaris.

Wilt u Vronesteyn steunen? Vronesteyn heeft de ANBI-status. Daarom zijn giften aftrekbaar van de belasting. Voor 'gewone' giften geldt voor de aftrekbaarheid echter een minimumbedrag alsook een maximumbedrag om voor aftrekbaarheid in aanmerking te komen. Bij een 'periodieke schenking' geldt geen beperking ten aanzien van de aftrekbaarheid. Informeer u over de voorwaarden bij de Belastingdienst, of neem contact op met het econoom van het bisdom Rotterdam (tel. 010 - 2815171, e-mail administratie@bisdomrotterdam.nl).

Kerkelijke instelling Vronesteyn

Vronesteyn is een kerkelijke instelling, ingesteld bij besluit van 1 oktober 1988 van de bisschop van Rotterdam, met als doel het opleiden en vormen van de toekomstige priesters en diakens van het bisdom Rotterdam conform de daarvoor geldende regelingen. Vronesteyn is als kerkelijke instelling een algemeen nut beogende instelling (ANBI), met RSIN 82411 6859. De instelling is statutair en feitelijk gevestigd te Voorburg, Park Vronesteyn 14, 2271 HS. ANBI-publicatie: <https://anbi.rkon.nl/publicaties/ROT3370>.

Curatorium

In het bestuur van Vronesteyn wordt de bisschop bijgestaan door het curatorium. Hiervan zijn lid de bisschop, de vicaris-generaal, de algemeen econoom, in elk geval twee diocesane priesters en tenminste één ander lid. De dagelijkse leiding van Vronesteyn berust bij de staf, waaronder de rector van Vronesteyn. Het financiële beheer valt rechtstreeks onder de verantwoordelijkheid van het diocesaan bestuurscollege van het bisdom Rotterdam en wordt namens dit behartigd door de algemeen econoom.

Steun Vronesteyn bij het 30-jarig bestaan met een gift via: IBAN NL29 INGB 0000 3656 73 t.n.v. Centrum Vronesteyn. Via de bisdomwebsite kunt u uw gift ook veilig en vertrouwd overmaken met iDeal via:

www.bisdomrotterdam.nl/vronesteyn

Heiligheid en de kleine details van liefde

Vanaf mijn twaalfde tot mijn vijftiende levensjaar, dat wil zeggen vanaf het moment van het H. Vormsel tot de dag van de priesterwijding heb ik iedere avond voor het slapengaan gebeden: "Heer, laat uit mij groeien wat U graag wilt." Dit gebed heb ik gebeden vanuit een innerlijk vertrouwen in God. Ik voelde me al jong veilig bij God. Zou Hij mij roepen tot een leven als priester in zijn Kerk? Iedereen die dit nu leest is zich ervan bewust dat er nog heel veel kan gebeuren en veranderen in je leven tussen je twaalfde en vijftiende levensjaar qua levenskeuzes. Door mijn dagelijks gebed "Heer, laat uit mij groeien wat U graag wilt" wilde ik van harte God de kans geven in mij mee te werken om het goede te kiezen in mijn leven.

Christus onze tijdgenoot

De zalige, en binnenkort heilige, Paus Paulus VI heeft het in 1970, toen ik twaalf jaar oud was, treffend uitgesproken: "Christus is tijdgenoot geworden van bepaalde mensen en heeft hun taal gesproken. De trouw aan Hem vraagt dat we zo te werk gaan dat Hij onze tijdgenoot blijft." Dankbaar ben ik voor alle mensen die mij in die jaren hebben uitgenodigd om trouw te blijven aan het vieren van

de eucharistie. Mij hebben geholpen om naast de school en het fanatiek sporten ook aandacht te houden voor het leven van de heiligen (bijvoorbeeld een stripboek over het leven van Don Bosco maakte bij mij veel indruk als twaalfjarige). Die mij hebben geholpen om geregeld met aandacht te lezen en te luisteren naar de blijde Boodschap van Jezus Christus. "Mij hebben geholpen"! Ik ben me ervan bewust dat het goede, het heilige in je leven nooit

door jezelf alleen bereikt kan worden. Daar heb je God en je medemens heel hard bij nodig.

De roeping tot heiligheid

Paus Franciscus heeft het in zijn nieuwste exhortatie "Gaudete et exsultate" (Verheugt u en juicht) over de algemene roeping van iedere mens tot heiligheid, dus ook die van u, jou en mij. Hij schrijft: "De groei in heiligheid is een gemeenschappelijke reis, zij aan

zij met anderen. (...) Het leven in gemeenschap – als gezin, als parochie, als religieuze gemeenschap of als welke gemeenschap dan ook – bestaat uit vele kleine alledaagse zaken. (...) Een gemeenschap die de kleine details van liefde koestert, waar de leden zich om elkaar bekommeren en een open en evangelische sfeer scheppen, is een plaats van aanwezigheid van de verrezen Heer, die haar heilig overeenkomstig het heilsplan van de Vader." Paus Franciscus verwoordt in zijn exhortatie waar ik persoonlijk heel dankbaar voor ben. Voor het gezin waarin ik ben opgegroeid, de seminaries waar ik verder gevormd ben als mens en man Gods en de parochies waar ik werkzaam ben als priester. Ik word in deze tijd als priester binnen het bisdom Rotterdam uitgenodigd om mij met u in te zetten voor een netwerk van liefde en een beschaving van liefde. Onmisbaar voor deze inspanningen is het persoonlijke

gebed en het binnen de parochiegemeenschap vieren van de eucharistie. Daartoe roept het Jaar van Gebed op. Concreet iets goed willen doen vanuit een levende band met God.

Met Jezus

Vijfendertig jaar geleden heb ik op mijn dankplaatje bij mijn priesterwijding de uitspraak van Jezus geplaatst: "Alles is Mij door mijn Vader in handen gegeven" (Matteüs 11, 27). Ik mag samen met Jezus God danken voor het leven mij al zestig jaren geschonken en Hem vragen om de lasten en de hitte van de dag met mij te dragen. Het gebed van Jezus, met de voor mij zeer dierbare uitspraak van Hem, vinden wij bij Matteüs: "Ik prijs U, Vader, Heer van hemel en aarde, omdat Gij deze dingen verborgen gehouden hebt voor wijzen en verstandigen, maar ze hebt geopenbaard aan kleinen. Ja, Vader zo heeft het U behaagd. Alles is Mij door mijn Vader in handen gegeven.

(...) Komt allen tot Mij die uitgeput zijn en onder lasten gebukt, en Ik zal u rust en verlichting schenken" (Matteüs 11, 25-28).

Daden van liefde

Wij mogen in navolging van Christus werken aan een heilig leven, vervuld met hoop door concrete daden van liefde. Daarvoor moeten wij de deur van ons hart openen, want Hij klopt en roept (zie Apokalyps 3, 20). Het is paus Franciscus die zich, in zijn exhortatie "Verheugt u en juicht" soms afvraagt of Jezus misschien al binnen is en op de deur klopt, opdat wij Hem laten ontvluchten aan de verstikkende lucht van onze zelfgerichtheid. "Gewoontes zijn verleidelijk; zij zeggen ons dat het geen zin heeft te proberen zaken te veranderen... Omdat we eraan gewend zijn, treden we niet meer op tegen het kwaad en laten toe dat de zaken zijn zoals ze zijn... Accepteren wij toch dat de Heer komt om ons wakker te maken, ons uit onze verdoving te halen, om ons van onze traagheid te bevrijden. Laat ons weerstand bieden aan gewoontes, openen wij onze oren en ogen en vooral ons hart om ons in beweging te laten brengen door wat er om ons heen gebeurt en door de roep van de levende en krachtige woorden van de Verrezenene."

'Een gemeenschap die de kleine details van liefde koestert is een plaats van aanwezigheid van de verrezen Heer.'

Wij worden allen geroepen tot een heilig leven. Door het dubbelgebed van de Heer worden wij uitgenodigd de zelfgenoegzaamheid achter ons te laten. Om God en de naaste lief te hebben. God, schenk ouders, docenten en binnen uw Kerk diakens en priesters op onze zoektocht naar een heilig leven.

Wim Bakker

Wim Bakker is pastoor van de parochies in de federatie Vlietstreek. Hij was twintig jaar verbonden aan Vronesteyn. Hij was van 1994 tot 2002 spiritueel en van 2002 tot en met 2014 rector.

Geroepen uit het christenvolk

Bij de wijding van een priester of diaken vraagt de bisschop aan de rector van de opleiding of de kandidaat 'waardig' is voor het priesterschap of diaconaat. De rector van Vronesteyn, Walter Broeders, heeft tot nu toe vier keer bevestigend mogen antwoorden: "Op grond van de ondervraging van het christenvolk en het oordeel van de verantwoordelijken verklaar ik dat [naam] waardig bevonden is."

De kandidaat is geroepen uit het volk en voor het volk om als herder (priester) of dienaar (diaken) aan Gods roeping gehoor te geven. Voor een priester of diaken gaan er zo'n zes à zeven jaar studie en vorming vooraf aan de wijding en wel op vier verschillende terreinen: menselijke vorming, geestelijke vorming, intellectuele vorming en pastorale vorming.

"Een student werkt in zijn studie- en vormingstijd aan deze vier pijlers en als zijn roeping beklijft en door de Kerk is getoetst, mag hij wel zeggen dat hij geroepen wordt door God", vertelt rector Broeders. De rector zelf waakt in het bijzonder over de menselijke vorming: "Persoonlijke vorming is een belangrijk onderdeel van de opleiding. Het gaat over hoe jij als persoon

gegroeid bent. Er mogen vanuit je verleden geen blokkades zijn voor je toekomstige werk als priester of diaken." Wanneer iemand zich meldt bij de opleiding, vraagt de rector dan ook altijd naar zijn levensverhaal: "Het is meestal een verhaal van heuvels en dalen. Ook vraag ik: wat zijn jouw motieven om priester te worden? Kun je iets over je roeping vertellen?"

Verlangen en roeping

Verlangen is volgens de rector essentieel als het gaat om iemands roeping: "Er moet een verlangen zijn naar de ontmoeting met Christus, een verlangen naar het priesterschap en naar mensen om het evangelie te brengen. Het verlangen is immers het begin van de geestelijke groei. Ik noem het ook wel 'drie keer houden van': Houd

je van God? Houd je van de Kerk? En houd je van mensen? Als je op die drie vragen 'ja' kunt antwoorden, kunnen we verder uitdiepen wat die roeping voor jou betekent."

Wie zijn je identificatiefiguren?

Rector Broeders benadrukt dat een identificatiefiguur onmisbaar is voor roepingen. "Voor mezelf is dat ook zo geweest. Ik werkte als verpleegkundige, een zorgzaam en uitdagend beroep waarbij je bezig bent met zingevingsvragen. Dat laatste trok me heel erg. De pastoor en kapelaan werden mijn identificatiefiguren om priester te worden. Het waren mensen die van het leven konden genieten en het zagen als een geschenk. Die hun talenten wilden uitdragen om

het evangelie te verkondigen en met gezond verstand te werk gingen. Ik dacht: zo wil ik ook priester zijn."

Roeping niet los van de gemeenschap

Een priester of diaken wordt geroepen vanuit het christenvolk. Zijn roeping kan daarom nooit losstaan van de gemeenschap. Spreken met anderen over je roeping is onmisbaar in je zoektocht of de roepstem God écht is. Rector Broeders: "Een geloofsgemeenschap is een gemeenschap van geroepenen: de een als verpleegkundige, de ander als bankdirecteur, als man en vrouw in het gezin. En binnen die gemeenschap is de roeping tot het priesterschap of diaconaat een bijzondere roeping. Het ontstaat in een gemeenschap waar mensen authentiek zijn en rond het evangelie hun leven inhoud willen geven. Het is

een plek waar mensen zich wijden aan gebed, eucharistie en de dienst aan elkaar. Als die elementen in evenwicht zijn, denk ik dat daar mensen op zullen staan die het evangelie willen verkondigen."

Een goede pastoor is...

In het kerkelijk landschap worden parochies steeds groter, wat van diakens en priesters en zeker de pastoors onder hen de nodige management skills vraagt. "Maar zij mogen nooit vergeten dat het verspreiden van het evangelie op nummer één staat", zegt Walter Broeders. Een goede priester of diaken is volgens hem iemand die het verlangen naar Christus bij parochianen doet groeien: "Er is een mooie analogie in het verhaal van 'Le Petit Prince': Je moet mensen geen boten laten bouwen, maar je moet in mensen het verlangen naar de zee

doen toenemen. Dan gaan ze vanzelf boten bouwen. Als priester of diaken mag je samen met de andere leden van het pastoraal team die oneindige 'zee', het verlangen naar Christus, bij mensen aanwakkeren."

"Ik hoop dat de priester- en diakenstudenten die na hun wijding Vronesteyn verlaten met verstand van zaken en vanuit hun hart op weg willen gaan om het evangelie te verkondigen. Moeder Teresa had daar een mooie drieslag bij: 'Are they happy? Do they have a common sense? Are they generous?' Ik hoop met haar dat ze gelukkig zijn, dat ze met gezond verstand te werk gaan en dat ze royaal zijn in het delen van hun tijd en aandacht voor mensen."

Emy Jansons

Houden van...

Denk je er wel eens over na om priester of diaken te worden?

Overweeg dan deze 'drie keer houden van':

- Houd ik van God?
- Houd ik van de Kerk?
- Houd ik van mensen?

Overweeg het in je gebed, draag het bij je in de eucharistieviering en spreek erover met anderen.

Vragen over de vorming en opleiding tot priester of diaken?

Neem contact op met rector Broeders.

E-mail: priesteropleiding@bisdomrotterdam.nl

Internet: www.bisdomrotterdam.nl/vronesteyn

Gebedsgroepen kunnen roepingen ondersteunen

“Wanneer ik bid? Ik bid de rozenkrans, ga naar de eucharistieviering, ik bid voor het eten en als ik op wandeltocht of pelgrimage ben. Ik bid in de auto, voor vergaderingen en wekelijks in een gebedsgroep.” Monique Walrave was twintig jaar lang lid van een gebedsgroep in de Jacobuskerk in Den Haag. “Daar bidt altijd wel iemand voor roepingen. Dat gebeurt gewoon spontaan.”

Eind vorig jaar nam ze afscheid van de gebedsgroep in Den Haag. “Toen heeft de groep over mij gebeden en kwam de inspiratie om in de plaats waar ik woon, in Rotterdam, een gebedsgroep op te richten.” De gebedsgroep gaat dit najaar op 15 november van start in de Eendrachtskapel met eenzelfde opbouw als de groep van Den Haag. “Die bijeenkomsten starten om 19.30 uur met samen koffie drinken, er wordt gesproken over wat mensen hebben meegemaakt, samen gezongen en uit de Bijbel gelezen. Je viert samen de eucharistie of hebt een gebedsmoment in de kapel.”

“Gebedsgroepen zijn erg belangrijk. Het is belangrijk om te bidden om roepingen en voor de noden van de Kerk. Ik ben nu 70. Naar de kerk gaan en op retraite gaan hoorden bij mijn opvoeding. Het was zoals je ook je huiswerk maakte. Die situatie is veranderd. Je moet nu meer kiezen voor Kerk en geloof. Ik heb veel bewondering voor mensen die een roeping als priester of diaken ervaren en daar nu voor kiezen. Dat is niet iets dat je zomaar doet, maar iets waarvoor je je helemaal inzet en je helemaal wegcijfert. Met ons gebed kunnen we hen helpen en ondersteunen. Seminaristen vragen het ons ook: bid voor ons voor sterkte. We bidden voor hen. Niet alleen op Roepingenzondag.”

Je staat samen voor God

Monique vertelt met veel warmte over het gebed van de gebedsgroep: “Iedere keer na de maandagavond als ik terugkwam, voelde ik toch weer dat er iets veranderd was bij mij. En ik merkte bij mezelf en bij de anderen dat we gesterkt waren voor de week en uitkeken naar de volgende maandag. Samen bidden in een gebedsgroep is niet zomaar samen zitten, maar er gebeurt iets. Je krijgt een soort genade die je met elkaar deelt. Het is een soort rust, vrede, vollediger zijn. Niet alleen bezig zijn met de aardse dingen. Je leest uit de Bijbel en denkt na of je wat je leest ook toepast in je leven.”

Ze ervaart dat ook in de kerk: “Als ik op zondag naar de mis ga, heb ik het gevoel dat ik als een andere persoon terug naar huis loop. Ik doe inspiratie op voor de dag en de week en kom tot rust. Zonder de mis is mijn week niet compleet. Je staat meer in je geloof en voelt je dichter bij God en de gemeenschap. Door je geloof en gebed kun je een diepe verbondenheid ervaren met mensen. Je komt op een niveau van denken, voelen en bidden, waar er geen verschil is tussen de één en de ander. Ja, je staat samen voor God.”

“Er zijn veel momenten in het leven waarop ik bid. Mooi is dat ik in het buitenland, omdat de eucharistieviering een vast stramien heeft, in elke taal de mis kan volgen. Dat is altijd heel vertrouwd. Als ik in het buitenland door omstandigheden niet naar de mis kan gaan, ben ik verdrietig. Ik heb die voeding nodig. Bidden kun je thuis ook, zeggen mensen. Dat is natuurlijk zo, maar het is voor mij niet hetzelfde. Je bent daar in een gemeenschap, bent deel van Gods volk, ontvangt de communie, en gaat naar huis nadat je elkaar de vrede hebt toegewenst.”

Liefdevoller leven

“Ja, je wordt liefdevoller. Ik besef als ik gebeden heb bijvoorbeeld dieper, als ik iets niet heb gedaan wat ik wel had moeten doen: die persoon had ik beter kunnen helpen. En als ik onenigheid heb gehad, heb ik sterker de behoefte om het weer goed te maken. Het gebed geeft me ook meer duidelijkheid bij een probleem of in een bepaalde situatie. Door in een kerk te zijn kun je dingen op een positieve manier in perspectief plaatsen, of tot een beslissing komen om met een persoon te spreken en dan de juiste woorden vinden, die je voor je gebed niet had. Dat ervaar ik. Het gebed helpt mij. De kerk is de plek waar ik mijn emoties kwijt kan. De kerk en het gebed zijn een thuis voor me. Als ik een probleem heb, bid ik, ga ik naar de kerk en denk erover na. Dan heb ik het gevoel dat ik getroost word. Ik vraag me wel eens af waar mensen die niet geloven hun troost vinden. Ik vind mijn troost in het geloof en gebed.”

De ernst en emotie van een wijding

Recent maakte ze een priesterwijding van dichtbij mee. “Ik zat halverwege in de kerk, maar er bleek een plaats vrij vooraan, waar ik mocht zitten. Het was een gezegend moment om er zo dichtbij te mogen zijn. Ik zag op het gezicht van de wijdeling de ernst en de emotie waarmee hij het priesterambt ontving. Toen dacht ik: hier voel je echt de werking van de Geest, zoals deze jonge priester zijn ambt oppakt en zoals de bisschop het sacrament van de wijding toedient. Bij diakenwijdingen die ik meemaakte, viel me dat ook op. En dan is daar ook de echtgenote die erbij betrokken wordt en haar toestemming geeft. De wijding is een moment van gebed en bevestiging van ons geloof en van de gemeenschap waarin dat geloof leeft.”

Daphne van Roosendaal

‘Ik voelde de werking van de Geest, zoals de jonge priester zijn ambt oppakte en zoals de bisschop het sacrament van de wijding toediende.’

'Je begeleidt mensen op hun weg met God'

WAAROM IS EEN GEBEDSLEVEN ONDERHOUDEN BELANGRIJK VOOR ELKE GELOVIGE EN VOOR MANNEN DIE PRIESTER OF DIAKEN WILLEN WORDEN?

Als iemand zich meldt om priester of diaken te worden, dan gaat het om roeping. Roeping is meer dan een persoonlijk ideaal of een eigen verlangen. Niemand wordt priester of diaken alleen omdat hij er de talenten voor heeft of omdat er veel vraag naar is. Het is God die roept. Dat zien we in het evangelie als Jezus zijn leerlingen roept. Het initiatief ligt bij God.

Alle gelovigen hebben een roeping in Gods Koninkrijk. Die roeping krijgt vorm op de plaats waar je staat. De weg waarin die roeping vorm krijgt, loopt via de sacramenten: doopsel, vormsel en eucharistie, huwelijk en

priesterschap (wijding), biecht en ziekenzalving. In alle fasen van je leven wijst God een weg om te leven in zijn Nieuwe Verbond.

Toch zijn de sacramenten alleen niet genoeg, zelfs niet als je elke dag naar de mis gaat. Gebed is nodig. Gedurende de dag je hart en je gedachten op God richten en met Hem verkeren. Dat geldt voor iedere gelovige. Dat geldt des te meer voor iemand die geroepen wordt om binnen de gemeenschap van de gelovigen een leidende rol te vervullen. Priesterschap en diaconaat zijn geen gewone leiderschapsrollen in een doorsnee organisatie. Ze zijn erop gericht mensen te helpen op hun weg met God. Daarom moeten priesters en de diakens mannen van gebed zijn. Zonder dat is het onmogelijk anderen op die weg te begeleiden.

Je kan op veel manieren bidden. Jezus bad anders dan anderen in zijn tijd. Daarom vroegen de leerlingen aan Jezus: "Heer, leer ons bidden, ..." (Lucas 11, 1). Wanneer Jezus bidt, is Hij echt verbonden met zijn Hemelse Vader. Hij bidt niet slechts tot God, Hij bidt met God, in de Geest spreekt Hij met zijn Vader.

Jezus trekt zich regelmatig terug in de stilte. Hij neemt zijn leerlingen ook mee de stilte in. Dat betekent dat je bewust tijd reserveert en de juiste plek kiest om bij God te zijn en met God te spreken in gebed.

Dat is in deze tijd een uitdaging. Het vraagt een keuze en een actie, je moet loskomen van de computer, de televisie, de smartphone en van nog veel meer.

WAT MOETEN STUDENTEN NOG MEER LEREN OF KUNNEN?

De roeping tot het gewijde ambt betekent je leven richten op de navolging van Christus. "Kom, volg Mij" (Marcus 1, 17), zijn misschien wel de belangrijkste woorden van het evangelie. Die navolging wordt concreet. Dat lezen we ook in het evangelie als Jezus zijn leerlingen uitzendt: "Zij vertrokken om te prediken dat men zich moest bekeren. Zij dreven veel duivels uit, zalfden veel zieken met olie en genazen hen" (Marcus 6, 13).

Het begint bij gebed; in Gods directe nabijheid vertoeven. Daarna word je uitgezonden om op te roepen tot bekering, de strijd aan te gaan met de demonen van onze tijd en je te bekommeren om mensen in nood.

HOE HELPT DE STAF VAN VRO-NESTEYN STUDENTEN DAARBIJ?

De studenten die komen, zijn heel verschillend. Aan de ene kant is er een gezamenlijk traject. Studenten wonen en leven, bidden en vieren samen de liturgie in het Centrum voor Priester- en Diakenopleiding Vronesteyn.

Daarnaast is er ook persoonlijke begeleiding om te groeien op die weg van navolging van Christus. Voor die geloofsweg, de persoonlijke spiritualiteit en de ontwikkeling van de roeping zijn er twee spirituaals die de studenten begeleiden. Daarnaast heeft de rector, die dagelijks met de studenten optrekt een belangrijke rol, omdat de spiritualiteit juist in het dagelijks leven concreet zichtbaar wordt. Dit alles biedt de studenten de gelegenheid toe

te groeien naar de vervulling van hun roeping en daar gaat het om.

Michel Hagen is spiritueel aan Vronesteyn en pastoor in de parochie H. Augustinus te Katwijk, Oegstgeest, Voorschoten en Wassenaar.

'Priesterschap en diaconaat zijn geen gewone leiderschapsrollen in een doorsnee organisatie.'

De staf van Vronesteyn. V.l.n.r. rector Broeders, studiebegeleider Liesbeth Stalmeier, spiritueel Michel Hagen en spiritueel Rochus

Naast de menselijke vorming, de geestelijke vorming en de pastorale vorming is de intellectuele vorming een van de vier pijlers van de opleiding tot priester of diaken. Zes jaar lang studeren priester- en diakenkandidaten theologie op academisch niveau of op HBO niveau. Mannen met een 'late roeping' studeren op Bovendonk, een deeltijdopleiding in Hoeven.

Liesbeth Stalmeier is stafid en studiebegeleider van Vronesteyn: "Theologie is een veelzijdige studie met vakken als systematische en praktische theologie, filosofie, godsdienstpsychologie, spiritualiteit en kerkgeschiedenis. Het is ook een talige studie, vooral aan de universiteit: je leert Hebreeuws, Grieks en Latijn om de Bijbel in de brontalen te kunnen lezen. Bij theologie kun je niet aan de zijlijn blijven staan: de studie spreekt je aan op wie je bent, als gelovig mens. In de laatste twee jaar van je opleiding krijg je vakken die gericht zijn op de pastorale praktijk en loop je stage in de parochie. De theologische bril kan priesters en diakens helpen om te leren kijken met de ogen van de Heer."

Rustieke begraafplaats & crematorium

R.K. Begraafplaats & Crematorium St. Laurentius is kleinschalig en klantvriendelijk. Wij hebben persoonlijke aandacht voor de wensen van de mensen die hier begraven of gecremeerd willen worden. Ook voor de nabestaanden hebben we de grootste zorg.

De Rooms-katholieke begraafplaats St. Laurentius die stamt uit 1867, is een Gemeentelijk Monument, een groene oase, een plek van rust en spiritualiteit. Het terrein ligt midden in de stad Rotterdam, centraal in Crooswijk. St. Laurentius heeft in honderdvijftig jaar een heel eigen plek veroverd in de buurt en in de stad. In de loop der jaren is St. Laurentius niet alleen voor Rooms-katholieken een gedenkwaardige begraafplaats geworden, maar ook voor andersgezinden. Een rustieke en serene plek waar eenieder troost vindt.

Intiem, betrokken
en zorgzaam

Nieuwe Crooswijkseweg 123, 3034 PN Rotterdam
T 010 - 413 63 08 | www.begraafplaatslaurentius.nl
Wij zijn 7 dagen per week voor u geopend.

WIE BEN IK?

Drie onvergetelijke
preken van
HENRI NOUWEN
Niet eerder uitgegeven

halewijn Adveniat

€ 9,95

via de boekhandel
of www.adveniat.nl

Maak kennis met Katholiek Nieuwsblad:

Vraag snel 3 weken KN aan:
Bel 00 31 (0)73 6123480 of ga naar
www.katholieknieuwsblad.nl/3weken

3 weken
gratis
KN

Katholiek Nieuwsblad heeft u heel veel te bieden! Elke week: boeiende artikelen over geloof en samenleving, spraakmakende columns, inspirerende interviews en kleurrijke reportages.

De Haagse Bedevaarten feliciteert het Centrum voor Diaken- en Priesteropleiding Vronesteyn met diens 30-jarig bestaan en wenst het centrum een groeiend aantal studenten toe.

De Haagse Bedevaarten is blij dat de studenten van Vronesteyn onze pelgrims begeleiden tijdens de jaarlijkse bedevaart naar Kevelaer in augustus.

De Haagse Bedevaarten organiseert driemaal per jaar één- of driedaagse bedevaarten naar Kevelaer, evenals bedevaarten naar Sint Jozef in Smakt, onze Lieve Vrouw ter Noord in Heiloo en naar het Mirakel van Amsterdam (Stille Omgang) voor de regio Delft, Voorburg en Den Haag.

Meer informatie

I. www.bedevaart.nl • Facebook 'HaagseBedevaarten'
E. dehaagsebedevaarten@gmail.com • T. 010-4149577

PAK JE KANSEN MET MULTICOPY THE COMMUNICATION COMPANY

Multicopy The Communication Company is de allround communicatie-ondersteuner. Voor advies, design, huisstijl, drukwerk, gevel- en autoreclame, websites, apps, direct mailings, beursstands, banners, vlaggen, promotionele artikelen, bedrijfskleding en alles om professioneel en succesvol te ondernemen.

www.multicopy.nl

multicopy the
communication
company

Rotterdam Centrum, Kruisplein 23b, 3014 DB Rotterdam Telefoon 010-414 73 62
E-mail info@multicopy-rotterdam.nl Website www.multicopy.nl/rotterdam-centrum

Dit raam in de kapel van Vronesteyn brengt ons dichterbij het priesterschap en diaconaat en het brengt ons dichterbij onze roeping tot christen-zijn. De hele nacht hebben de leerlingen gevist maar niets gevangen. Dan stapt Jezus in de boot en vraagt hen nog een stukje te varen. De leerlingen doen het, ze luisteren naar de Heer. Op zijn woord gooien ze hun netten opnieuw uit, maar dan aan de andere kant van de boot. Ze vangen zó veel vis dat de netten dreigen te scheuren. In het raam zien we hoe Petrus naast Jezus staat. Petrus voelt zich maar een klein en zondig mens. En dan zegt Jezus tegen hem: "Wees niet bevreesd, voortaan zult ge mensen vangen." En de leerlingen laten alles in de steek om Hem te volgen (Lucas 5, 10).

